

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octombrie-December al anului 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiunii postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventualele adrese ale foaiei se scrie bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșeste cu ultima Septembrie 1885, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espeditiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Cronica evenimentelor din Balcani.

Reproducem după „Voința Națională“ următoarele sciri telegrafice în cestiunea orientală:

8 Octombrie.

Varna. — Este cu totul falsă scirea răspândită, cumcă Sultanul ar fi recunoscut unirea celor două Bulgarii și că ar fi telegrafat prințului Alecsandru anunțându-i, că a primit în principiu această unire. S'a lipit în adevăr afișe în Filipopol anunțând aceasta; se crede înse că lucrul s'a făcut pentru a se liniști poporația, care a început a fi cam îngrijată în urma concentrării necurmate a trupelor turcesci. Aceste trupe sosesc cu grămada din Asia mică. Astăzi sunt în pozițiune să ve da cifrele cele mai esacte despre efectivul acestor trupe în diferitele provincii; cifrele acestea au fost recunoscute autentice chiar de către ambasadele din Constantinopole. În Adrianopole se află 11,000 oameni, în Constantinopole 15,000, în Constantinopol 22,000, în Salonic 11,000, în restul Macedoniei 17,000, în Bitalia 10,000, la frontiera rumeliotă 30,000. Turcia tratează în momentul de față cu mai multe companii de vapoare afară de Lloyd pentru transportarea altor trupe. În Creta s'au trimis patru batalioane în locul celor cari au primit ordinul să părăsiască insula și să se îndrepteze la Galipoli.

FOIȚA.

DIN TIMPURI VECHI.

(O tradițiune din istoria vechiului Egipt. Ani 1400 înainte de Christos.)

După Dr. Carol Oppel

de

Yf.

II.

Viclenii ne mai audite.

Cursa. — Un om fără de cap. — Fiul perdut. — La icoana părintelui. — Vin bun. — De ce riști? — Planul lui Ramessu. — Așteptări zadarnice. — Ospetșul.

(Urmare.)

Fiii zidariului reposat trăiră în timpul acela lume albă; conștiința ș-au mai stempărat-o dela o vreme incoace, procurându-și sieși și mamei lor câteva țile bune. Că ar putea-o păți într'o noapte, aceeași și le judeca prin cap, ear la rușine, pedeapsă nu la judecata din lumea cealaltă a marelui Osiri nici nu se mai gândiau.

— Ptahmai, — țise Petisi către frate-seu, când se 'nturnau odată noaptea târșiu de la un craic, avuțiile ear ni's pe sfârșite; trebuie să mergem încă ađi după bani.

— E prea târșiu, îi țise fratele seu, avem destulă vreme și mâne noapte.

Constantinopol. — Deși întrunirile ambasadorilor sunt ținute secrete, totuș transpiră câte ceva. Se crede că s'a ivit oarecari neînțelegeri în sinul intrunirii și dreptul Sultanului de a interveni cu armatele în această provincie; Rusia pare a fi cu totul opusă mănșinerei acestui drept al Porșii; de altminteri ambasadorul rus a intrat într'un mod mai activ în debateri în urma instrucțiunilor ce a primit dela guvernul seu. În cercurile militare domnesce o mare fierbere, ar fi poate greu ca Sultanul să concedieze redifii înainte de a da o satisfacere simțemântului militar. Redifii constitue o armată minunată, pe care se poate compta în ori-ce împrejurări. În arsenalurile turcesci domnesce o foarte mare activitate, mai mare chiar decăt aceea care domnia în ajunul resbelului ruso-turc.

Sofia. — S'a răspândit șgomotul, că trupele sêrbesci au trecut frontiera, intrând prin mai multe puncte în Bulgaria. Acest șgomot a produs o viuă impresie în toate clasele poporației. Bulgarii se așteaptă ca Sêrbia să înainteze în Turcia. Scirea în tot cazul merită confirmare. În fie-care minută sosesc scirile cele mai ciudate; de mai multe-ori s'a răspândit șgomotul, că Turcii au înaintat spre Filipopol. Poporația e foarte surescitată.

9 Octombrie.

Paris. — Se asigură, că Englitera aproabă recomanțațiunea făcută de conferența din Constantinopol Porșii în privința acceptării unirei Bulgarii cu Rumelia.

Varna. — Poarta este încredințată, că Sêrbia voiesce să ocupe districtul Kosovo, Sêrbia este otărșită să intrepreindă o acțiune chiar dacă ar fi sigură că va fi bătută; înfrângerea ei va pune din nou pe tapet cestiunea sêrbească. Poarta a atras atențiunea ambasadorilor asupra calamităților ce pot decurge din acțiunea Sêrbiei, care ar provoca neapărat o mare agitație în Muntenegru, Bosnia, Erșegovina și ar atrage neapărat și pe Austria în conflict. Poarta a cerut chiar formal desarmarea Sêrbiei, motivând această cerere cu interesele generale ale păcei.

Constantinopol. — În cas când Grecia ar înainta spre Ianina și Sêrbia spre Kosovo, Turcia este otărșită să lupte până la cel din urmă om. Puterile fac mari sforșari pentru a împedeca pe cele două mici regate să atace Turcia.

Filipopol. — Se telegrafează din Constantinopol, că misiunea bulgară a fost primită de către marele vizir; nu se scie încă rezultatul întrevederii.

— Nu, răspuse Petisi, eu aș vrea să iau mâne parte la călătoria cea mare de pe riu și nu mai am decăt un singur inel. De ne grăbim, avem vreme de ajuns ca să ne luăm scara și felinariul și să mergem în casa cu comori încă înainte de ce s'ar crepa de țiuă.

Ptahmai mai făcù unele obiecțiuni, dar în fine tot n'a voit să lase pe frate-seu singur, cu toate că timpul era foarte înaintat.

Peatra se învêrti ușor, Nebti le asigură calea — Ptahmai era încă la intrare, Petisi se cobora pe scară, — un strigăt sfășietor resună deodată din sală.

— Ah frate, ah frate eu sunt perdut, se vâeta Petisi chinuit de cele mai grozave dureri.

El călcase pe una dintre curse, ear asta se închisă cu o forță grozavă, înfigându-și cuiele de două părți în picioarele lui. De face vre-o mișcare este în primejdie, că i se sfășie carnea de pe oase; ear cursa e așa de țiană încăt fratele seu nu o poate desface; ba este chipiar escut cu s'o pățiască și el. Petisi a înțeles îndată cum stă treaba. Ptahmai delătură cu grijă mare covoarele, și în vreme ce frate-seu gemea greu, se puse lângă el în genunchi, începând se lucra la lumina lampei cu o încordare febrilă; el avea din întemplantare la sine un cuțit, cu care se năcășia să desfacă șiroafele cursei.

Ținc! — Vêrful cuțitului se rupe, ear pe Ptah-

Scirea că principele Alecsandru ar fi primit cordonul ordinului *Osmanie* este falsă. Nici n'a fost vorba de un asemenea lucru.

Constantinopol. — Pare a se adeveri scirea, că atât Poarta, cât și puterile ar fi dispuse să recunoască unirea Bulgarii cu Rumelia. Eată pe ce basă se va face această unire: Principele Bulgarii va fi în același timp și guvernator al Rumeliei; administrațiunile și adunările celor două provincii vor urma a fi separate; cu alte cuvinte se admite numai o unire personală.

Sofia. — Bulgarii sunt otărșiti să aperse cu ori-ce preț unirea lor; ei speră că puterile o vor recunoasca la urma urmelor; în cas contrar, ei vor lupta până la cel din urmă om. Nici într'un cas înse ei nu vor îngădui depunerea principelui Alecsandru. Pentru unire vor lupta toți Bulgarii; în contra depunerii principelui vor lupta chiar musulmanii, pe cari densusul în totdeauna i-a apărât și i-a spriginit.

Revista politică.

Am fost făcut amintire în unul din nrii trecuți despre scandalul din dieta croată, înscenat de partida lui Starcievici în cauza înștrăinării actelor camerale. Banul a fost în modul cel mai vehement atacat și huiduit din dietă și numai întemplantarea l-a scutit ca să nu fie lovit și cu pumnul.

Că politica maghiară cea fără de nici o rațiune este cauza acestor ne mai pomenite scandaluri în istoria parlamentelor, — trebuie s'o recunoască și omul cel mai preocupat și pățimaș.

Credem deci de interes a publica în cele de mai jos opinia unui jurnal german din cele mai însemnate în Austria, care până bine de curând trecea de mare filomaghiar.

Eată ce scrie „Neue freie Presse“:

„Di Tisza și comitele Khuen s'au nisuit a câștiga și a păstra încrederea „naționale“ (guvernamentale); de încrederea poporului croat înse nici că le-a păsat. Aceasta a fost o greșală, care se resbună acum în mod simțitor.

„Ațecerea cu emblemele țerii credeam că va adonia pre cei dela guvernul din Pesta d'a procede cu mai mare precauțiune în toate cestiunile croate, dar eată că conflictul privitor la actele camerale a fost tras așa țicând de pâr. Chiar de am admite, că dreptul Ungariei asupra actelor camerale ar fi neîndoios, cine a silit pe guvernul unguresc, ca toemai în acest moment să se reclame aceste, după-ce 17 ani nu s'a făcut amintire de ele? Cei din Pesta susșin, că aceste acte nu valorează mai mult decăt hârșia pe care scrie, de ce a trebuit dar Banul să ducă aceste hârșii dela Agram la Budapesta, în întunerecul nopții?

mai îl năpădesce plânsul și 'și bate desperat peptul cu mânele.

Petisi eară 'și veni în ori.

— Frate, se creapă de țiuă, grăi el, tu nu poți, ție nu 'ți e ertat să mai ședi aci. Pe mine nu me mai poți scăpa, mie mi-a sosit oara respătirei. Să 'mi erti o frate, că te-am sedus și fii mamei noastre fii bun și ascultător. De scăpare numai la tine și la ea mai poate fi vorbă; și ca să scăpați de rușine, numai un mijloc esistă. Ia-ți cuțitul a mână taiemi capul și du'l cu tine, astfel cel puțin numele părintelui nostru va fi cruțat și onoarea mamei tale mântuită.

Se înțelege, că Ptahmai nu voia să facă una ca aceasta; dar se convinsu, că asta e singura cale, prin care se mai poate scăpa ceva, dacă în genere mai era ceva de scăpat.

În mijlocul comorilor regesci, la flacăra palidă și trâmurătoare a felinariului, esecută Ptahmai lucrarea sa grozavă. Capul fratelui seu nenorocit a fost tesaurul cel mai prețios, pe care l-a dus ađi cu sine din tesaurăria bogatului Ramessu.

În dimineața următoare veni regele de obicei cu sfetnicul seu să 'și cerceteze comorile. Abia pătrunse ântăia rađă de lumină în sala cea spațioasă, și ochii lui Ramessu descoperiră deja la lumina dubie o figură emenească în partea de cătră meadăși a păreților.

„Dacă comitele Khuen ar fi cunoscut seriozitatea situației în Croația, dacă ar fi înțeles, că cestiunea croată nu e rezolvată prin aceea, că Banul dispune de majoritate, atunci ar fi refuzat constant de a transporta actele la Pesta, arătând, că prin aceasta ar da numai prilegiu opoziției de a turna ulei pe foc și a aprinde astfel din nou ura în contra Ungariei. Comitele Khuen înse nu s'a opus, el a fost organul ascultător al lui Tisza și tocmai prin aceasta a dovedit din nou, că i lipsește una din calitățile principale ce se cer dela un guvernator — prevederea.

„Și oare gedința trecută turulentă a dietei n'a dovedit aceasta? Credem că Banul când a dis „că Croația, n'a posedat cu bună credință acele acte,“ n'a vrut să vațame Croația, dar se vede că nu e un mare jurisconsult și probabil, că a schimbat în înțeleasă noțiunile posesiune „de bună credință“ și „legiuită.“ Probabil că a voit numai să dică, că Croația n'are titlu valabil d'a poseda actele camerale și s'a greșit numai în esepresiune. Dar oare om de Stat la înălțimea chemării sale, nu e dator să știe, că în împrejurările de astăzi fie care cuvânt ce se pronunță în dieta croată de pe banca guvernului, trebuie să fie cu multă atențiune cumpănit și să fie precălcultat efectul seu posibil? Tot respectul de curajul comitelui Khuen, dar mai puțin, era în cazul de față mai mult.

„De când înse eară s'a desfășurat cestiunea orientală, de când în imediata apropiere a Croației în peninsula balcanică, s'a iscat o puternică ferebere, nu poate fi indiferent pentru monarhie ce direcțiune vor lua lucrurile în Croația. Dacă în apropiere de teatrul incursărilor orientale se ivesce într'o parte a monarhiei o neascultare, care amenință a degenera în anarhie, dacă dieta croată începe a face politică esterioră și se fac propuneri într'ensă pentru felicitarea națiunii surorii bulgare, dacă se aud în reprezentanța din Agram plângeri, că croații trebuie să poarte tocma așa jugul sclăviei ca pân'acum bulgarii, cu un cuvânt dacă în Agram se desfășură steagul ideii sud-slave, atunci aceste sunt niște evenimente, cari tocmai acum ating monarhia în cel mai simțitor mod și sunt de natură a împedea libertatea acțiunii sale.

„Preste aceste momente grave nu se poate trece, afirmând, că Banul dispune încă ași de majoritate. Și partida „națională“ croată este o creațiune trecătoare; deja a început a se descompune, preste puțin se va topi zăpada la soarele de primăvară, și cine știe cât de curând ea va înceta d'a mai exista. Și ce va fi atunci, dacă comitele Khuen se va deștepta într'o zi fără majoritatea sa? Vrea dl Tisza în adevăr să aștepte sosirea acestei zile și este permis ca greselile comise până acum să se repețească și să fie potențate?“

După cum se vede din scirile telegrafice, pe cari le cetim în jurnalele străine, cestiunea uniunii celor două Bulgarii încă nici până ași n'a ajuns la o rezolvire nu finală, dar nici chiar interimală. Conferința ambasadurilor se fi elaborat un memorandum, pe care înse aproape nici una dintre puteri nu o aprobă. Bulgarii și cu deosebire sârbii concentrează trupe la graniță și ele așteaptă numai porunca să se arunce în foc, ca să tragă dungă peste echilibrul din orient.

Stând lucrurile astfel, chiar dacă s'ar adevări scirile, că Sultanul și puterile recunosc unirea personală a celor două Bulgarii, chiar în cazul acesta este de temut, că Sârbia și poate și Grecia nu va mai sta pe loc. Dar nici nu se poate presupune, că mobilizarea cea grabnică din Sârbia, care a costat milioane, că dictatoratul dat regelui din partea scupștinei din Niș, — să se fi făcut numai așa de fiori de măr. Causă n'a fost pentru ce să se facă, trebuie deci să fi fost vr'un scop rezervat, de a face — ceea ce a făcut și Bulgaria, — adevă de a se estinde teritoriul sârbesc.

Și dacă acest scop rezervat îl va pune regele Milan în lucrare, Grecia va înainta și ea spre Macedonia, albanii vor prinde armele, ear Bulgaria va tinde și ea de a preface unirea personală într'o unire adevărată de stat, — urmarea va fi o ciocnire cu turcii, și cestiunea orientală va fi pusă de nou și în toată monstruositatea ei pe tapet.

Pusă odată pe tapet, poate sci ori-cine, că puterile interesate, nu vor suferi a se periclita interesele lor vitale în Orient!!

— Eată! strigă regele și aruncă brațele încordate asupra prinsonierului, ca și când i-ar fi fost frică, ca nu cumva să-i scape și acum.

— 'L-am prins, 'l-am.... deodată i se oprî graul de spaimă; sta ca împetrit.

— Un cadavru!

— Unom făr' de cap, repetă Amenhotep, care ajunsse și el acolo.

După ce se reculeser în câțva amândoi, începură să cerceteze. Se vedea cum au fost delăturate covoarele, descoperiră încercările făcute pentru ridicarea cursei, își esplicară toate, înțelegeau toate, — dar cum a eșit celalalt tâlhar cu capul acestuia, asta nu o putea pricepe Amenhotep. Întrarea secretă nu se vedea nicăiri.

La sfatul lui Amenhotep s'a aședat un cârlig mare la o înălțime de cincisprezece urme, cam pe la mijlocul frontului casei de comori. Cadavru s'a scos din cursă și cu ajutorul unei frânghii legate de brațele mortului fu acățat de cârlig. O ceată de militari s'a comandat la pază, cu porunca ca să apuce pe ori-cine, care la vederea cadavru s'ar spăimânta într'un mod bătător la ochi, ar plânge, ori s'ar văita.

Și astfel poate că suntem deja puși în fața unui răsboi oriental.

Alegerile din Franța, cari în primul moment au umplut de spaimă tabăra republicanilor, se vede că tocmai după cum s'a dechiarat ministrul Allain-Targe, au fost numai o bună lecțiune pentru republicani. Ceea ce se părea aproape de necredut, se adevărese, că adevărații republicani sunt gata a aduce ori-ce jertfă, a renunța dela diferențele de principii, a da mână una cu alta, numai ca să scape republica. În cercurile, unde se vor efectui alegeri nouă, radicalii renunță în favorul oportuniștilor și acestia în favorul radicalilor, după cum adevărații intruniseră acestia sau aceia majoritatea la primele alegeri. Rochefort chiar a declarat, că pentru de a scăpa republica nu se nspăimântă de nimic, nici chiar de a da mâna cu urgisii oportuniști. Tot în acest înțeles s'a exprimat și candidatul muncitorilor Joffrin, dicând, că îndată ce e vorba de existența republicei, trebuie uitate toate neînțelegerile și trebuie să se alieze într'o tabără puternică toți republicanii.

Singurul pericol ar fi, cum dice oficiosul „Național,“ că mulți republicani moderați sunt otăriți a sprijini mai bine candidații conservativi, decât a suferi ca să vadă ajungând la putere un guvern compus din radicali. Se crede totuși, că matadorilor republicani le va succeda a liniști populațiunea în punctul acesta și a îndepărta pericolul, care amenință în balotage. Și asta cu atât mai mult de oare-ce radicalii vor trebui să abdică de multe din principiile lor și să iae o conțelegere cu celelalte fracțiuni pentru de a putea susține un guvern comun.

Dacă chiar s'ar implini aspirațiunile monarhiștilor de a mai birui în 55 de balotage, și în cazul acesta majoritatea absolută e asigurată pentru republicani, cari vor dispune și atunci de 359 de mandate.

Congresul național-bisericesc

al metropoliei românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania mai intruniseva când-va?!

În fața acestei critice și problematice întrebări, carea pe tot sufletul curat al fiilor dreptmăritoarei noastre biserici ortodoxe-răsăritene trebuie ne-greșit să-l preocupe de cele mai serioase îngrijiri, — imi vine să plâng cu prorocul Ieremia: „Deschis'au asupra noastră gura cu toți vrășmașii nostri,“ și se stau încrămențit, până să pot răspunde cu demnitate și seriozitate la aceasta momentuoasă întrebare, ce tăia foarte adânc în vieța constituțională a bisericii noastre autonome.

Tot creștinul adevărat, de mărturisirea strămoșască ortodoxă, credea și aștepta în deplină mângăiere sufletească, că ca mâne Marți în ziua de 1/13 Octombrie, congresul național-bisericesc, ca cea mai supremă corporațiune bisericescă, în puterea dispozițiunii apriate a legii (§. 152, stat. org.) se va intruni aici în Sibiu, în capitala Metropoliei noastre.

La această sigură așteptare și neîndoielnică credință, creștinii bisericii ortodoxe române, erau cu atât mai mult îndreptățiți, cu cât această așteptare legală și justă a întrunirii congresului lor național-bisericesc, trebuia să se realizeze încă în anul trecut, tot în aceastăși ziua determinată prin suscitata dispozițiune a legii.

Ea înse durere încă atunci, întocmai ca acum în ast an s'a zădărnicit cu totul, căci congresul nici atunci nu se putu întruni, precum vedem că nu se va întruni nici mâne!

Și nu s'a făcut fără de cuvânt acest plan. Tre-cătorii se opriau uimiți, căci vedenii de aceste erau neobicinuite în Tape (Theba), povestind nouitatea înfricoșată la toți pe cari îi întâlneau. Astfel alergă toată lumea, ca să se convingă cu ochii sei proprii. „Fost-ai la casa cu comorile?“ se ntrebau amicii. „Nevastă nu scii ce s'a întâmplat?“ dicea bărbatul venind acasă. Pe la ameași scia orașul întreg întem- plarea înfiorătoare, mii și mii au mers de au vădut. Dar cine a fost hoțul? Cum 'l-a chemat? — El purta haina cea galbină ca toți ceilalți; alte îmbrăcăminte nu avea, capul îi era retezat — de gicite nu putea fi vorba.

Amenhotep își dicea: amicii, rudeniile, complicitățile spânzurate vor trebui să vină de sigur și ei; și aceea nu se poate presupune, ca copiii, părinții și nevasta lui să se scie așa stăpâni, ca să nu arete nici un semn de compătimire. Ș'apoi pe calea asta se vor putea descoperi și ceilalți părtași. Numai că mama lui Petisi nu scia nimic de crima fiului seu. Curioasă alergă și ea acolo și se uita la mort, fără să-i treacă nici prin gând, că cine este. Dacă s'ar fi recunoscut fiul, de sigur că nu-și putea ascunde durerea și disperarea. Dar la astfel de nenocire ea nici nu s'a gândit.

Li s'a impus atunci și li se impune acum și mai nedumerită, neesplificabila întrebare credincioșilor adevărați ortodocși:

„Că cum se putu atunci în anul trecut, și cum se poate și acum în ast an întâmpla această zădărnice, sau mai bine suprimare a unui dintre celea mai cardinale postulate ale autonomiei bisericii noastre cum este congresul: „întrunirea reprezentanței“ întregei provincie metropolitane? Și cine au causat oare aceasta zădărnice; ba mai lămurit: „Cine poartă vina??!“

Adevărații — sau mai lămurit — nebuioșii credincioși ortodocși, și mai cu seamă bărbații factori conlucrători la conservarea, consolidarea și prosperarea instituțiilor noastre bisericesci, cari au avut pururea și au și astăzi în vedere purul și sacral interes vital al bisericii, conduși numai de acesta, ear nu preocupati și de alte vederi egoistice particulare speculative, de patima resbunării rinozose personale, vor fi cunoscând prea bine cauzele, cari au împedat convocarea și respective pentru cari s'a zădărnicit întrunirea congresului nostru național-bisericesc, atât în anul trecut, cât și în anul acesta.

Vor sci nu numai aceia, ci fără toată îndoiala o sciui prea bine, tot atât de bine și alții, preținși puritani români naționali „interconfesionali“ mai radicali, cari cu toate că cunosc adevăratele cauze ale zădărnice, orbiți de patima urei și resbunării ne mai stămpărate, odată cu capul nu vor să atribuie zădărnicea acelor cauze atât de învederate, cât și baba oarbă le vede, ci descarcă toată vina pe capul bisericii, luat cam de lung timp la ținta prigonirii sistematice prin cele mai destrăbălate, nelăute și mârșave invective diaristice personali.

Credincioșilor bisericii noastre cu inima și mintea la loc, le sunt prea bine cunoscuți și unii și alții dintre bărbații factori, cari se bucură de inriurirea și conlucrarea lor individuală în afacerile noastre bisericesci, și cari represintă clerul și poporul provinciei noastre metropolitane în diferite calități, parte ca membrii ai singuraticelor corporațiuni, parte și ca funcționari publici bisericesci și scolari.

Nu suferă îndoială, că vor fi „unii“ și dintre cei aparținători factorilor de prima categorie mai sus amintită, cari — întocmai ca cei din urmă nemiți — poate vor fi având cauze fondate ori nefundate, înse purcese din considerantele și vederile lor de a fi nemulțamiți cu persoana capului bisericii, cu ale cărui acțiuni, convingeri, păreri tăietoare în afacerile și respective interesele bisericii — ori fie chiar și în cele de natură politico-națională — de multe ori, ba poate nici odată nu sunt de acord și nu pot conlucra în armonia și concordia indispensabil necesară tocmai în casuri, când interesele bisericii devin amenințate de cătră inimizii ei esteri și interni!

Atacat-au, cărtit-au, defaimat-au și insultat-au și unii și alții persoana capului bisericii, după draga voia lor, unii când pe față când în dos, ca oameni răi de gură; când cu intențiune răutăcioasă, când din slăbiciunea firei pătimase, numai ca să nu le tacă gura clevetitoare; ba aflatu-s'au oameni și de aceia, — slabi de inger — cari deși datori cu multă grațitudine capului bisericii, trași-impinși de curentul vrăjmășesc, pitulați în tufa lui, au măimut și ei virtutea lui „Brutus“ cel cu pumnalul, poate că nu chiar atâta din reință, cât mai mult din prostia ușuratică, exploatată de cei vicleni.

Înse atât de răutăcios și lipsit de conștiință, mai că nu cred să se aște batăr unul dintre ei, care — împărțind sinistrele și tendențioasele vederi ale vechilor antagoniști antiortodocși — în punctul ținței asupra capului bisericii noastre — frați de cruce

Când vedu că Petisi nu se arată dimineața ca de obicei, întrebă: „Unde e frate teu Ptahmai?“ — „Te salută; s'a dus foarte de dimineață la lucru și n'a vrut să te treacă.“ — Dar el nu se arată nici la prânz; Ptahmai voia să se scape și de astădată cu o minciună, dar începuse să se incurce și în urmă spunând, că nu scie unde este fratele seu, — o cuprinse pe biata mamă o spaimă fără samă.

— Copile, strigă ea bătându-și peptul cu mâinile, ce s'a întâmplat? 'L-a ajuns vr'o nenocire pe fratele teu? De ce esci așa spăriat și neliniștit? Alergi ași toată ziua în sus și în jos; esci buimăcit; te feresci de mine; nu poți să mi te uiți în ochi! Unde e Petisi?

Dar Ptahmai se ndepărta dela mamă-sa și alergă preste câmpuri, ca să și caute odihna, ce n'o putea avea acasă și ce n'o putea afla nicăiri. Mama se duse la toate rudeniile, prietini, cunoscuți și îi întrebă de fiul seu. — Noaptea s'a petrecut-o în veselie, apoi a mers acasă cu frate-seu, — mai departe nu scia nimeni nimic.

(Va urma.)

coaliții cu modernii tribuni naționali fără de confesiune, — se poate presupune: că cauza neconvocării și respective neîntrunirii congresului nostru național-bisericesc a fost și este numai și numai Înaltpreasânția Sa, actualul arhiepiscop și metropolit cu al cărui nume își împistresc foarte adese-ori bizarele și drăgălașele veleități în spațioasele coloane ale dîlniceilor lor gazete, drept produse literari diaristice, sau materii de cetire delectătoare.

Fie-le de bine scriitorilor și de folos de plăcută delectare cetitorilor. Păstreze-și-le bine, căci poate să vină și alte vremuri, când frunzărindu-le și recitându-le ei înșiși vor fi uimiți de necălitate scrieri defăimătoare, prin cari compromițind venerabila persoană, și dejosind demnitatea și vața capului bisericii, prin acea jignindu-i și influința la cercurile dispunătoare de măsuri contrare și dănoase autonomiei bisericii, și și după moartea lor urmașii lor vor eschiama: „Vai de noi cu „Pecatele noastre!”

Premițind acestea, fie atât de leiali și sinceri barem acei tovarăși ai gazetarelor și mai vîrtos ai tribunștilor, cari după pozițiunea ce o ocupă și dînsii în biserică, ca membri ai consistoriului metropolitan, și spună ei după cea mai curată convingere sufletească a lor: „Cum s'au petrecut lucrurile cu cestiunea convocării congresului atât în anul trecut, cât și în anul acesta? „Ce atitudine a manifestat Înaltpreasânția Sa părintele metropolit din capul locului în direcțiunea aceasta, ca președinte al consistoriului, și ce dispozițiuni a făcut la timpul și locul seu cu intențiune serioasă pentru intrunirea congresului pe termenul prescripșit de statutul organic?”

Spunînd ei adevărul, negreșit că vor lămuri și lumina și pe aderenții sateliții lor preocupați față de persoana capului bisericii, despre adevăratele cauze, cari au împedecat convocarea și prin aceea au zădărnicit și intrunirea congresului atât în trecut, cât și acum în ambele rînduri.

Îi vor capacita și convinge: că Metropolitul în privința aceasta, acomodându-se legei pozitive, conform acesteia și-a făcut datorința cu punctualitate așa, că după ce periodul congresual de trei ani expirase încă la 30 Septembrie 1884, conform §. 150, stat. org., cu șese săptămîni înainte, a dispus în cale presidială la toate eparchiile, ca să se facă alegerile noue de deputați congresuali, cu valoarea mandatelor pentru periodul anilor 1884, 1885 și 1886 ceea ce s'a și efectuit în toată forma și regula. Totodată a făcut și guvernului țerei prescripșit notificare prealabilă (§. 152 stat. org.) despre intențiunea sa, de a convoca congresul (§. 152 stat. org.) pe 1/13 Octombrie 1884, notificînd apoi aceasta și consistoriului metropolitan, intrunit la 4/16 Octombrie 1884.

Să nu scie oare gazetarii și tribunștii cele ce au urmat la acestea din partea guvernului țerii? Nu dar. Le știu și cunosc ei prea bine; înse nu voiau și nu vor să le comunice cetitorilor lor așa genuine cum s'au petrecut într'adevăr și în faptă lucrurile, ci folosindule drept apă pe moara lor măcinătoare de defăimări și injektive, le-au întortocat, învinuind pe capul bisericii.

Deasemenea se are lucrul și cu neconvocarea resp. neîntrunirea congresului, în anul acesta.

Membrii consistoriului metropolitan sunt martori vii despre aceea: cum părintele metropolit a sulevat cestiunea convocării congresului în consistoriul metropolitan plenar intrunit la 20 August (1 Septembrie) a. c. sunt martori, cum a prezentat și cetit în ședință noua notificare prealabilă către guvernul țerii despre intențiunea d'a convoca acum pe ziua de mâine congresul — care nu i venise la socoteală guvernului de a se convoca la timpul normal în anul trecut —; care notificare s'a și espedat atunci în aceeași zi la adresa ministrului reg. ung. de culte și instrucțiune publică.

Neurmînd la aceasta adestata rezoluțiune prea înaltă nici după o lună de zile, vor fi știind de bună seamă gentili gazetari și tribunștii din canalele angajate drept informatorii: cum Înaltpreasânțul cap al bisericii, n'a întrelăsat — încă sub datul de 2 Octombrie stilul nou anul curent — tot în calea presidială — a face și a doua-oară notificare guvernului într'acel înțeles; că deoarece până în aceeași zi încă nu sosise răspuns la prima notificare prealabilă, el Metropolitul și va ținea de datorință ca la cas, dacă nici până în 5 Octombrie n'ar sosi acel răspuns, — privind lucrul de așa, ca și când la locul preainalt n'ar subversa nici o pedecă pentru intrunirea congresului pe ziua de mâine — îl va convoca și fără de a mai aștepta vre-o rezoluțiune.

Resultatul acestei întetiri fii: că ministrul iuteiute se grăbi a rescrie Înaltpreasânției Sale metropolitului cu data de 3 Octombrie (sosit în 5) va se dică a doua zi: că făcînd el propunere la preainaltul loc în privința convocării supletorie (utôla-

gos egybehívás) a congresului, are să se aștepte rezoluțiunea, pe care îndată după sosire i o va comunica părintelui Metropolit! După toate acestea ce putea și ce poate dar să mai facă dînsul?

Sosit-a ori nu aceasta rezoluțiune? Până în momentul când scriem acestea nu se scie, probabil că n'a sosit, pentru-că cum se dă cu socoteala, guvernul țerii și acum și are cauzele bănuitoare temerari, pentru cari nu-i vine la socoteală ca reprezentanții clerului și ai poporului provinciei noastre metropolitane să se coadune aici în Sibiiu, cu ocaziunea intrunirii congresului, care ca corporațiune bisericescă n'are de a face treburi nici politice nici diplomatice interne sau externe.

Făcut-a oare Ecselenția Sa dl ministru Trefort în obiectul acesta vre-o propunere la peainaltul loc, când și în ce înțeles? aceea încă nu se poate scie. Verosimil e, că ministrul până la a doua notificare solicitatoare a părintelui Metropolit cu datul 2 Octobrie, nu făcuse nici un fel de propunere, adecă prima notificare prealabilă dela 1 Septembrie a. c. până atunci de bună samă că n'o așternuse locului Preainalt, căci după cum se scie acolo (în cancelaria de cabinet) astfel de acte nu rămân neresolvite nici 24 de oare.

Ce va face biserică noastră, metropolitul cu consistoriul metropolitan de aci încolo în cestiunea aceasta de mare ponderositate, nu putem scie. Vom vedea.

Să sperăm, că biserică și va cunoaște chieamarea și și va face datorința la timpul și locul potrivit, așa precum și-a împlinit-o și până acum pururia la toate ocaziunile, când și de câte-ori interesele vitali ale ei erau amenințate de grele furtuni; dar precum în trecut, așa și acum și-o va împlini numai cu demnitatea și serioșitatea potrivită unei dignități și corporațiuni bisericesci.

Ce vor face apoi alții și de aci încolo, fie și gazetari ori tribunștii este treaba lor. Descarce-și înse afuriseniile asupra acelor, cari au cauzat astfel de lucruri.

Până una-alta, n-ar strica dacă care-va dintre deputații noștri dietali români-ortodocși și-ar ridică vocea acolo, cerînd în privința aceasta deslușiri dela concernentul ministru, înse nu pe coridor ci în dieta țerii!

Așa se are lucrul cu amânarea congreselor noastre naționale bisericesci de pe un an pe altul; și într'adevăr aceasta este o fatalitate pentru biserică noastră, care ne însuflă mari îngrijiri, ba trebuie să ne pună pe gânduri serioase de a preveni pericolul ce ne amenință cu sguđuirea temeliei, ba poate în sfirșit și surparea autonomiei bisericii.

Putea-vom oare face aceasta între regretabilele noastre relațiuni sociale infectate de spirite nepăciuite — vrăjmășesci, cari nutresc pofta răsburării? Doamne feresce! Nici odată. Dixi! Șismaticul.

Raportul comitetului

„Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrudsat și giur.“

III.

(Incheiere.)

Reasumînd datele premergătoare, aflăm că au încurs:

a) Dela 40 membrii fundatori	440.—
b) Dela 102 membrii ordinari și ajutători	200.—
că anume cine sunt membrii ai acestei reuniuni, și care cât au contribuit în favorul reuniunii, se poate vedea aci sub ./ achisa listă.	
c) Interese după capitale elocate la privați	424.—
d) Interese după capitalele elocate la institutul „Albina.“	363.47
e) Dela maiaturile date de reuniune	574.43
f) Dela balurile date de reuniune	324.33
g) Cu ocaziunea sortiturerii obiectelor	408.47
h) Femeile române din „Abrudsat“	100.—
i) Dela două reprezentațiuni teatrale	105.60
l) Dela institutul „Albina“	150.—
m) Fundațiunea „Sabina Tobias“	185.18
n) Prin dl Alecsandru Danciu	200.—
o) Dela fodina minieră „Concordia“	1829.71
p) Dela fodina minieră „Armonia“	100.—
r) Dela fodina minieră „Rodu“	56.—
s) Dela fodina minieră „Șuluț“	12.—
t) Colectă prin dna Anastasia Popescu	7.—
u) Un don de cătră dl Ioan Popa red.	14.03

Suma tuturor în ratelor dela 14/26 Decembrie 1880 până în presinte sunt 5494.22

Din cari subtrăgîndu se toate speșele de 337.34

resultă un capital de fl. 5156.88 care capital se află parte în bani gata, parte deponați la institutul de credit și economii „Albina“ din Sibiiu, parte pe la privați, precum se poate

vedea specificat în aci sub ./ alăturatul „Bilanț“ al contului capitalelor active și anume:

a) În bani gata	249.63
b) La institutul Albina	3888.65
c) La privați	1018.60

suma totală fl. 5156.88

IV.

Din datele mai sus espuse venim a constata că:

a) lipsa unei școlă de fetițe în Abrud pentru ținutul acesta, e de o necesitate imperativă, ceea-ce se vede din iubirea cu carea am fost întâmpinați la onoratul public, carele simțind lipsa acestei școlă, n'a întârziat a satisface apelurilor acestui comitet, cee-ce ne face a spera că, precum în trecut, așa și în viitor ne va da sprijinul seu;

b) comitetul a luat toate dispozițiunile, prin cari a cređut numai că poate ridica, fie în mod material, fie intelectual-această reuniune, ceea-ce fără îndoială o va constata și pesimistul cel mai mare, după-ce reuniunea noastră într'un interval relativ scurt, a ajuns la un capital așa de frumos;

c) suma cea mai considerabilă a încurs, în fondul acestei reuniuni, dela onorata societate minieră din Bucium „Concordia“, carea dela 1881, a fost așa de marimoasă, încât ni-a votat câte un băieș pe tot anul, ba în cei dîntăi doi ani, ni-a dat nu numai câte un băieș, liber de ori-ce prestațiuni, ci și dividende după acest băieș;

d) acest comitet a aflat de bine, încât nu s'au făcut adecă acelor societăți sau privați, care fie în mod material fie în mod intelectual-moral ni-au ajutat să li se trimită câte o adresă de mulțumire.

Din datele precedente așa credem că, fie-care dintre onorații membrii ai acestei reuniuni a putut a și face o iconă adevărată despre starea reuniunii noastre.

V.

Special ce privesce activitatea acestui comitet, dela adunarea generală trecută până astăzi, avem onoare a raporta următoarele:

Comitetul a ținut în decursul anului 5 ședințe.

Lucrurile mai momentoașe în aceste ședințe au fost: în ședința primă președinta reuniunii a prezentat comitetului „Planul de învățămînt“ provăđut sub Nr. 27,844 cu clausula de aprobare de cătră înaltul min. de cult. și instr. s'au revăđut rațiociniul reuniunii până la finea anului 1884. Tot cu această ocaziune s'au luat dispozițiuni, pentru arangiarea unui bal despre al cărui rezultat am avut onorul a raporta mai sus.

În ședința a 3-a s'au luat dispozițiuni pentru arangiarea unui maial, despre rezultatul căruia earăș, s'au amintit mai sus. Constatăm înse, că nereușirea mai bună a acestui maial, e a se atribui timpului nefavorabil.

În ședința a 5 a s'au statorit agendele acestei adunări, s'au revăđut cassa, carea s'au aflat:

a) Întrate	979.26
b) Eșite	728.63

cari subtrăgîndu-se din întrate, resultă un cassarest în numărariu de 249.63

Tot în ședința aceasta președinta împărtășesce, că reuniunea a mai fost norocoasă a primi uu băieș dela societatea minieră „Rodu.“

În această ședință s'au făcut și un preliminar despre venitele, precum și despre eșitele ce s'ar recere în anul prim al înființării școlă, pre carele de asemenea avem onoare de a'l aclude aci sub ./

Aceasta ar fi onorată adunare activitatea reuniunii noastre dela 14/26 Decembrie 1880 până la datul de față.

VI.

Deschiderea cât mai cu grabă a unei școlă de fetițe aici în Abrud, e în de ajuns constatată, cu toate acestea reuniunea noastră până astăzi nu s'a putut hotări pentru deschiderea ei, și aceasta din acel motiv, căci precum bine șcim venite anuale sigure nu aveam ca să ajungă pentru acoperirea șeselor ce s'ar recere pentru susținerea unei școlă corespuđătoare, cu un învățător pentru instrucțiune și o învățătoareasă, ba precum se poate vedea din preliminarul prezentat cu această ocaziune, — unde se vede că în anul prim pentru doi învățători, cuarțir pentru școlă, mobiliar, încălđitul și servițiul din școlă, re cer o sumă de prește 1100 fl., până când venitele, abia sunt de 700 fl., prin urmare la casul deschiderei școlă, cu începutul anului 1886/7, pentru acoperirea tuturor șeselor, am fi constrînși și a suplini suma de 400 fl. din capital, — o împrejurare aceasta, ce ăst comitet nu ar putea-o recomanda onoratei adunări generale.

De altcum acest comitet, după-ce în sinul lui s'au ivit propuneri pro și contra nu vine cu nici o propunere în merit, ci lasă această cestiune la matura chibșuală a onoratei adunări, ca adecă aceasta să hotăriască asupra acestei cestiuni precum va afla mai conșult.

După toate acestea, acest comitet privind și de încheiat cu această ocaziune, mandatul cu carele a fost onorat acum 3 ani, mulțămînd onoratei adunări de încrederea ce a pus-o în el, cu onorul cuvenit și depune acest mandat.

Din ședința comitetului ținută în Abrud la 1/13 Septembrie 1885.

Anna Gall,
președintă.

Alexandru Ciura,
secretariu.

Varietăți.

* (Concert.) Cunoscutul baritonist din București, dl Dumitru Popovici de câte-va zile se află în Sibiu. Domnia Sa va aranja sâmbăta viitoare un concert cu concursul mai multor puteri musicale din Sibiu.

Domnul Popovici a concertat în mai multe orașe din Ungaria, și diarele noastre au vorbit foarte măgulitoriu despre dânsul.

La aceasta atragem atențiunea publicului român. Programa în numărul viitoriu.

* („România Liberă“) publică următoarea notiță:

Eată cum se cetesc gazetele române la legățiunea austro-ungară și la cea germană.

Dragomanul are un formular pe o coală de hârtie, pe care sunt tipărite la distanță numele celor 8 mai importante diare din țară, începând cu „Indépendance romaine“ ca cel mai puțin agreat și terminând numărul cu „Răsboiul.“

Între cele două urmează pe rând: „Românul“, „România Liberă“, „România“, „Națiunea“, „Voința Națională“, „Telegraful.“

Diarele germane sunt tacsate *eo ipso* de bună credință, și prin urmare nu cad în categoria celor raportate.

Dragomanul cetesc în fie-care zi pe rând toate aceste 8 diare, face câte un resumat în limba germană din „Reviste“ și adaugă câte-va observațiuni privitoare la sciri, dacă e loc.

Când revista vre-unui diar nu prezintă nici o importanță politică, atunci trage o linie peste locul alb de sub numele gazetei, ear când dă peste un articol alarmant, aneesează un esemplar la raport, și în 24 oare trimite o traducere completă.

Aceste raporturi pleacă cu posta din fie-care seară la ministeriile de esterne din Viena și Berlin.

Societatea chalcografică. — La Paris și la Londra s'a fundat o societate internațională chalcografică pentru publicarea în fac-simile a ștampelor celor mai rare și interesante din secolul XV și XVI. Această societate, care de sigur că nu va urmări nici un scop comercial, se compune din 250 de membrii, plătind o cotisație anuală de 50 de fr.

Printre fondatorii acestei societăți se află conservatorii cabinetului de ștampe dela biblioteca națională dela British Museum, dela biblioteca regală

din Belgia, dela Rijn Museum din Amsterdam, dela cabinetul de stampe din Berlin, etc. Toate reproducțiunile trase într'un număr cu totul mărginit la numărul membrilor societății, vor fi tipărite pe hârtie fabricată numai pentru acest scop, având o marcă exclusivă.

Loterie.

Sâmbătă în 10 Octombrie 1885.

Buda: 40 90 65 27 33

Bursa de Viena și Pesta.

Din 10 Octombrie n. 1885.

	Viena B. Pesta	
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	96.75	96.90
Renta ung. de hârtie	89.85	89.90
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96 —	96.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	125. —	125. —
Obligațiuni urbariale transilvane	101.50	101. —
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	97.75	97.75
Împrumutul drumurilor de fer ung.	147.75	148. —
Sorti ungu ești cu premii	117.10	117. —
Galbin	5.99	6.01
Napoleon	10.01 1/2	10.02
100 marce nemțești	61.95	61.90
London (pe poliță de trei luni)	125.90	125.95

Nr 361. [1174] 1—3

CONCURS.

Devenind postul învățătoresc din comuna Deal vacant, se escrie pentru întregirea acestuia concurs cu termen până la 15 Octombrie 1885.

Emolumentele sunt:

1. Salariu în naturale 300 vedre de must, cari fac 150 fl. v. a.
2. Cortel în edificiul seolei, un stângin de lemne și două sorti din pădurea comună.

Doritorii de a ocupa acest post au să și subștearnă suplicele instruate conform prescrișelor legii în vigoare oficiului protopresb. subsemnat până la termenul arătat.

Sebeș, 27 Septembrie, 1885

Oficiul protopresbiter al gr. or.

I. Tipeiu,
protopresb.

Nr. 251 [1172] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de cancellist în biroul Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, în Sibiu, cu o remunerațiune anuală de trei sute fl. v. a. se escrie prin aceasta concurs.

Doritorii de a ocupa acest post își vor trimite cererile, scrise cu mâna proprie, până la 15 Noiembrie st. n. a. c. la subsemnatul comitet, însoțite de:

- a.) Atestat de botez.
- b.) Adeverință despre studiile făcute sau despre practica, ce eventual o au făcut în vr'o altă cancelarie.
- c.) Atestat de moralitate dela oficiile respective locale sau pretoriale.
- d.) Adeverință despre condițiunile de viață în care trăiesce.

Cererile intrate după termenul indicat, nu se vor lua în considerare.

Informațiuni mai în detal asupra îndatoririlor legate de acest post, se pot căpăta dela biroul Asociațiunei transilvane.

Din ședința comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român ținută în Sibiu la 22 Septembrie st. n. a. c.

Iacob Bologa Dr. D. P. Barcian.
v. pres. secretar u.

Nr. 251. [1173] 1—3

CONCURS.

Venind în vacanță unul din stipendiile de 100 fl. pe an, menite pentru ascultătoare de pedagogie la un institut din patrie, se escrie concurs pentru conferirea de nou a acestui stipendiu.

Concurențele vor avea să accludă cererei:

- a) Atestat de botez.
- b) Atestat despre progresul în studii în semestrul premergător.

c) Atestat de frecuentațiune în anul scolastic 1885/6.

d) Atestat de sărăcie dela oficiul comunal cu vidimarea oficiului pretorial; — toate în original sau în copie autenticată.

Cererile sunt a se adresa subsemnatului comitet în Sibiu, până la 15 Noiembrie st. n. a. c. Cereri intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

Din ședința comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Sibiu 22 Septembrie n. 1885.

Iacob Bologa, Dr. D. P. Barcianu,
v. pres. secretar.

Nr. 172. [1175] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia vacantă Bozeș, aparținătoare protopresbiteratului II. al Geoagiului, conform ordinațiunei Prea Venerabilului Consistoriu Archidieceșan din 12 Martiu 1885 Nr. 602 B. se escrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Dela 159 familii câte două măsuri mari de cucuruz	la 50 cr.	159. —
Venitele stolare după funcțiunile de botezuri, cununii și înmormântări.		35. —
Venitele în prestațiuni de zile de lucru		79.50
Pământ de sēmēnat ca porțiune canonică		40. —
Venitul din cimiteriu		10. —
Venitul dela botez cu crucea		20. —
Suma fl.		343.50

Doritorii de a ocupa acest post au de a așterne suplicele lor la subscrisul oficiu protopresbiter în termenul mai sus amintit, instruite cu documentele recerute de legile bisericesci în vigoare.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Săcărămb, 17 Septembrie 1885.

Sabin Piso,
protopop.

Nr. 137. [1166] 2—3

CONCURS.

Devenind vacante mai jos specificatele stațiuni învățătoresci din presbiteratul gr. or. al Ungurașului; în înțelesul §. 76 din normativul scolariu punct 4 și 5, prin aceasta spre întregirea acestora se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

1. Balan, cu salariu anual de 300 fl. v. a., locuință în edificiul scoalei și grădina în cuant de un juger, la care se recere pedagog absolut cu clase gimnasiale și perfect și în limba maghiară.

2. Galpuia cu salariu de 100 fl. v. a., 50 vici de cucuruz cu grăunțe, 2 orgii de lemne, grădina din jurul scoalei și locuință în edificiul scoalei; toate aceste aduc venitul de 181 fl. v. a.

3. Tamașă, cu salariu de 150 fl. și cuartir în edificiul scoalei.

4. S.-Maria, cu salariul de 90 fl. v. a., 50 vici cucuruz sfărmat, cuartir în edificiul scoalei, toate aceste computeate în bani aduc venitul de 150 fl. v. a.

5. Hida, cu salariu de 100 fl. v. a. în bani și bucate.

6. Cubleșul-român, cu salariu de 100 fl. în bani și bucate.

Reflectanții au de a-și înainta concursurile instruite în regulă până la termenul citat la adresa subsemnatului cu posta ultimă Hidalmás.

Fűzes-Sân-petru, 6 August 1885.

În conțelegere cu comitetele parochiali respectivi.

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 296. [1167] 2—3

CONCURS.

Pentru stațiunea învățătorescă vacantă dela scoala confesională din comuna Mada, ppresbiteratul Geoagiului II-lea se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt următoarele: În bani gata 160 fl. v. a., victuale în valoare de 48 fl. v. a., cuartir și lemne suficiente, din cari este a se încălzi și odaia scoalei.

Doritorii de a competi la acest post, sunt poștiți a-și trimite suplicele instruite în înțelesul legilor scolare la acest oficiu protopresbiter până la termenul mai sus indicat.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tracului Geoagiului II-lea.

Săcărămb, 20 Septembrie 1885.

Sabin Piso,
protopresb.

Nr. 596. [1165] 2—3

EDICT.

Ioan Ticușan din Codlea de religiunea gr. or., carele mai bine de 5 ani de zile a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Ana N. Părvu din Codlea, fără a se sci locul ubicațiunei lui, — se citează prin aceasta, ca în termen de 3 luni de zile dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea subscrisului oficiu protopresbiter; căci la din contra, procesul divorțial încaminat de soția sa, se va pertracta și în absența sa.

Oficiul protopresbiter al Branului.

Zernesci, în 29 August 1885.

Traian Meșian,
protopresbiter.

Nr. 461. [1163] 3—3

EDICT.

Ludovica născută Marcu din Scorei, care de 3 ani trecuți a părăsit pre legiuitul ei bărbat Daniil Gabor din Voila protopresbiteratul Făgărașului și a pribegit în lume fără a se sci ubicațiunea ei, se citează a se presenta înaintea subsemnatului oficiu protopresbiter în termen de 6 luni de zile dela publicarea acestui edict, căci la din contra procesul divorțial intentat de bărbatul ei, se va pertracta și decide și în absența ei.

Făgăraș, 19 Septembrie 1885.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Făgărașului ca for matrimonial de I instanță.

Iuliu Dan,
adm. prot.

Nr. 1866 pret. [1170] 2—3

Publicațiune.

Dreptul de crișmărit în comuna Mag din acest cerc pretorial se va esarēnda pre timpul din 13 Ianuaru 1886 până inclusive 12 Ianuaru 1888 prin licitațiune publică, care se va ținea în cancelaria comună din Mag în ziua de 25 Octombrie a. c. după ameași la 2 oare.

Doritorii de a licita au să depună un vadiu de 10% din prețul strigărei de 400 fl. per an.

Condițiunile detaiate se pot lua la cunoscință la subscrisul și la primăria din Mag.

Sălisce, în 8 Octombrie 1885.

Pretorele cercului.

Fabrica c. r. regnicolară

de învălitoare și țoale

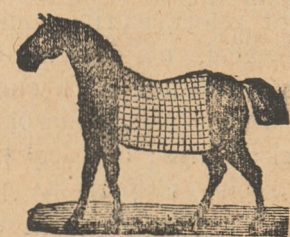
care esistă de 87 ani,

mai nainte:

Lichtenauer-s W-we & Söhne,

trimite prin filiala sa din Viena

Învălitoare pentru cai

lungi de 190 cm., late de 130 cm., de o calitate escelentă, cu basă întunecoasă și brodării luminoase, — o bucată cu 1 fl. 50 cr.,

socotite fiind aci și speșele de pachetare, prin urmare fără speșe. [1176] 1

Numai din cauza fabricării în masse mari și a magazinului nostru urieș suntem în stare de a vinde aceste învălitoare pentru cai cu așa un preț ne mai pomenit de mic. Expediția se face cu rambursă. Cele ce nu-i convin primitoriului, se reprimesc.

Adresa me rog să se însemne esact: Filiale: Lichtenauer, WIEN VI. Stumpergasse 47.